

kahha minna fa sebba rahvast mitte lass-
ta árraminna. Teised rááksid kui ülles;
kuidas se luggu olnud, kui Jummal neid
olli fäsknud funninga iure misina; agga
funningas hõlis paks fest; ta laskis need
üllerwatajad kutsuda ja fäskis, et Ebreas-
rahvale ei piidand ennami õigi antama
teiliskitwoide tarvis, ta fäskis neid isse-
ennestele sedda sata, ja ommeti ni paljo
kirova igga pára walmistada kui ennegi,
kui neile funninga polest õled ollid antud.

Et kui Moses ja Alaron rahva nurru-
semisse párrast Jummalast fäskinisse peale
jälle Waras iure láksid ja rahva párrast
rálksid, Alaron fa omma Peppiga sedda
iminelegoo teggi mis Jummalast fäsknud,
siiski ei tahtnud funningas rahvast mitte
árrasista, fest et noiad seddasamma fa
moissid tehha, agga nenda et Alaroni
pep nende teiste peppid, mis fa maddufs-
sanud, keik árranelas.

Siis

Siis laskis Jummalas Egiprusse rah-
va ja Ma peale tulla kümme nuhtlust, et
funningas piidi sedda twiist tweel ümber-
mõtlemata, ja Jummala sanya motima
kuulda, et ta Israeli rahvast las'eks ár-
raminna. Eäsimenne nuhtlus olli se, et
Alaron Peppiga jõkke läti, siis sai wessi kei-
kis paikus werrels, kallad surrid keik arra,
ja jõggi hækas nenda haigema, et Egip-
pusse-rahwas ei woinud teys fest sua. Et
münd noiad omma kunsiga moistasid
sedda fa tehha, siis jää funninga süddaa is-
ka kowwaks, ja ei laßnud polegi Israeli
rahvast árraminna; ei ta pannud sedda
nuhtlustle tähhele. Siis tuli steine
nuhtlus, se olli se, et kui Alaron Peppiga
läti Peige twe ülle mis seal maal, et keik
wessi ni paljo konne wáljasatis, et need
keik sedda maad árrafatsid, ja neid keik
paigad täis olli, ei seisnud nemmad ei
rahva egga funninga kallalt rahho. Runt-
si meh,